

CARL P. WRIGHT

104190

PORSGRUNN,
(NORWAY)

Herr Harald Franklin Knudsen, Kaupang, 28. jan. 1960. Side 3.

behøver ikke henviser til noen særfulmakter i den forbindelse, og selvfølgelig spesielt ikke til en fullmakt som ikke eksisterer. Det Regjeringen hadde holdt seg til i London var et referat av ordlyden til det fremsatte forslag om Elverum-fullmakten som professor Wilhelm Keilhau hadde fått utarbeidet etter hukommelsen. Han overvar nemlig stortingsmøtet på Elverum. Referatet av forslaget var forevrig særdeles godt gjengitt, men referatet inneholdt intet om hvorvidt forslaget var vedtatt eller forkastet.

Ser av ditt brev av du for tiden ved hjelp av dine foreldres gode hukommelse fordyper deg svært i Porsgrunns personalhistorie. Det vil kanskje interessere deg å høre at jeg husker meget vel dine foreldres bryllup. Jeg husker meget vel da din mor kjørte ut fra Franklin-gården, og at dine foreldre etter vielsen kjørte tilbake til Franklingården. Jeg var den gang en av de mange "glanere," som hadde tatt oppstilling foran porten hvor jeg etter hvert av tilskuerne ble trent langt inn i hekken ved porten. Jeg husker også en gang dine foreldre feiret sin bryllupsdag. Det var i 1905 på Grand Hotel i Oslo. Det var visst selve dagen for kongeinntoget eller dagen etter. Jeg var selv tilstede der sammen med mine foreldre. Et annet tydelig minne jeg har om din mor, var den sommeren dine foreldre hadde leiet oberst Lunds villa i Herregårdstrand i Eidangerfjorden. Jeg solgte den gangen stadig grensaker til din mor. Ad omveie har jeg hørt at din mor var meget fornøyet med de grensaker jeg bragte, men syntes jeg var fryktelig dyr, og det tror jeg så gjerne. En av dine søstre kalte meg den gang for "den lille mann". Hvorvidt du den gang allerede var bragt til verden husker jeg ikke. Når du nu er så interessert i gamle minner, tror jeg nok vi kan ha noe å snakke om når vi neste gang møtes.

Med meg er situasjonen uforandret. For tiden driver jeg på med megen massasje for å få benet til å gå bedre. Blant annet øver jeg opp ankelen, og for å få tærne til å utføre individuelle handlinger. Man kunne gjerne tro jeg skulle øves opp til å spille harpe med tærne.

De hjerteligste hilsener fra din venn

for Carl P. Wright

Reinholdt